

Intentieverklaring vrijheidsbeperkende maatregelen

Een vrijheidsbeperkende maatregel is een zware vorm van vrijheidsberoving van een bewoner. Het toepassen van een vrijheidsbeperkende maatregel is in ons woonzorgcentrum geen routinemaatregel.

Het treffen van een vrijheidsbeperkende maatregel dient steeds omzichtig te gebeuren en na een grondige analyse van de omstandigheden. Het gaat om een maatregel die tijdelijk van aard is en op regelmatige basis geëvalueerd en in vraag gesteld wordt. De toepassing van een vrijheidsbeperkende maatregel gebeurt aan de hand van een nauwgezet te volgen procedure.

Uit respect voor de privacy, de waardigheid van de bewoner, de autonomie, de persoonlijke vrijheid, het bevorderen van het integrale welzijn, het bevorderen van de zelfredzaamheid, het recht op inspraak en de keuzevrijheid van de bewoner en/of zijn familie, alsook vanuit het wettelijke kader en vanuit onze bezorgdheid om op een ethisch verantwoorde wijze om te gaan met onze bewoners, willen wij vermijden dat bewoners in hun persoonlijke vrijheid worden beperkt zonder overleg en zonder een noodzakelijke indicatieverantwoording. Daartoe gaan wij steeds in overleg met de bewoner, zijn familie en/of mantelzorger of zijn vertegenwoordiger en de huisarts vooraleer tot een vrijheidsbeperkende maatregel over te gaan.

Een vrijheidsbeperkende maatregel toepassen, is slechts verantwoord wanneer de voordelen opwegen tegen de nadelen en wanneer er ernstig gezocht werd naar mogelijke alternatieven.

De voordelen kunnen liggen op zowel lichamelijk (valpreventie), op psychisch (veiligheidsgevoel) als op sociaal (niet storen van anderen) vlak.

Men kan een vrijheidsbeperkende maatregel gaan overwegen indien de gezondheid, de integriteit of het leef- en zorgklimaat ernstig geschaad worden zonder het gebruik van de vrijheidsbeperking.

Wat de vorm, de duur en frequentie betreft dient het hulpverlenend team af te wegen welke maatregel het best geschikt is om het vooropgestelde doel te bereiken en bovendien het meest aangepast is aan de wensen en de noden van de bewoner. Eerst dient de minst beperkende maatregel worden uitprobeerd.

De vrijheid mag niet sterker en niet langer beperkt worden dan strikt noodzakelijk is.

Er dient een redelijke verhouding zijn tussen de vrijheidsbeperking en de schade die erdoor kan worden vermeden.

Onder fysieke fixatie verstaan we alle materialen die aan of in de buurt van het lichaam van de bewoner worden aangebracht, en die de bewoner zelf niet gemakkelijk kan verwijderen én die de bewegingsvrijheid of de normale toegang tot het lichaam kunnen beperken. Onder fysiek fixatiemaatregelen onderscheiden we twee soorten: vrijheidsbeperkende en niet vrijheidsbeperkende maatregelen.

Binnen de vrijheidsbeperkende maatregelen maken we een onderscheid tussen beschermende maatregelen m.b. de fysieke fixatie die bedoeld is om de bewoner te beschermen (o.a. valgevaar, gevaarlijk gedrag) en de functie-bevorderende maatregelen m.b. de fysieke fixatie die bedoeld is om het functioneren te bevorderen (b.v. voorzettafel om te eten, toiletgordel om stabiel op toilet te zitten). Hierbij horen ook vrijheidsbeperkende maatregelen die een bewoner zelf vraagt.

Met de niet vrijheidsbeperkende maatregelen bedoelen we de fysieke fixatie die de vrijheid niet extra beperkt omdat de bewoner al in zijn vrijheid beperkt is omwille van lichamelijke zorgafhankelijkheid.